

Abp Wojciech Ziemia

List pasterski na rozpoczęcie Roku Kapłańskiego 2009/10

1. Ziarnem jest słowo Boże, a siewcą jest Chrystus.

W swoim czasie ktoś z naszych wschodnich sąsiadów zapytał: a ile Watykan ma dywizji? W tym pytaniu mieściła się mniej więcej taka treść: co ma Pan Bóg do powiedzenia w dzisiejszym świecie?

Prorok Ezechiel podejmuje ten sam problem: jak to się stało, że lud wierzący w Boga Jedyne go dotknęła tak wielka klęska ze strony pogan. Kto właściwie rządzi światem? Bóg przez usta proroka odpowiada: *I wszystkie drzewa polne poznają, że Ja jestem Pan, który poniża drzewo wysokie, który drzewo niskie wywyższa, który sprawia, że drzewo zielone usycha, który zieloność daje drzewu suchemu. Ja, Pan, rzekłem i to uczynię* (Ez 17, 24).

W krótkiej perspektywie niektórym wydaje się, że siły tego świata decydują o wszystkim. W rzeczywistości to Bóg jest Panem wszystkiego i od czasu do czasu o tym nam przypomina.

Pan Jezus w dzisiejszej Ewangelii odpowiada: *Królestwo Boże jest (...) jak ziarno gorczycy; gdy się je wsiewa w ziemię, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Lecz wsiane wyrasta i staje się większe od jarzyn; wypuszcza wielkie gałęzie, tak że ptaki powietrzne gnieźdzą się w jego cieniu* (Mk 4, 31-32).

Królestwo Boże to rzeczywistość inna aniżeli królestwa ludzkie. Królestwo Boże rządzi się innymi prawami. Moc Królestwa Bożego nie zależy od nas, ona jest w nim samym. Natomiast my jesteśmy dopuszczeni do współpracy nad budowaniem Królestwa Bożego. Na tym polega dobroć Pana Boga. Włącza nas do budowania Jego dzieła, abyśmy w tym Królestwie Bożym mieli także własny udział...

2. Kapłaństwo - szczególnym wezwaniem do budowania Królestwa Bożego.

Chrystus przekazał Kościołowi nieustanne uobecnianie *tajemnicy paschalnej*. Świadomość tego musi zawsze towarzyszyć Kościołowi gromadzącemu się na sprawowaniu Eucharystii, że kapłan dzięki władzy udzielonej mu w sakramencie święceń, dokonuje przeistoczenia. To on wypowiada z mocą Chrystusowe słowa z Wieczernika: *«To jest Ciało moje, które za was będzie wydane ... To jest Krew moja, która za was będzie wylana ...»*. Kapłan wypowiada te słowa, a raczej używa *swoich ust i swojego głosu Temu, który wypowiedział je w Wieczerniku* i który chce, ażeby były wypowiadane z pokolenia na pokolenie przez wszystkich, którzy w Kościele uczestniczą w sposób służebny w Jego kapłaństwie” (Eccl.5). Uczestnicząc na sposób służebny w Kapłaństwie Chrystusa każdy kapłan – szafarz Eucharystii przyczynia się do tego, że reprezentowany przez niego Kościół żyje dzięki Chrystusowi eucharystycznemu. Nim się karmi, z Niego czerpie światło. Eucharystia jest tajemnicą wiary i jednocześnie tajemnicą światła. Za każdym razem, gdy kapłan, jako sługa Chrystusa w Jego Kościele, sprawuje Eucharystię, wierni mogą w pewien sposób ponownie przeżywać doświadczenie dwóch uczniów z Emaus: *«Otworzyły się im oczy i poznali Go»* (Łk 24,31)” (Eccl. 6).

3. Rok Kapłański: Wierność Chrystusa, wierność kapłana

Ojciec Święty Benedykt XVI ogłosił specjalny **Rok Kapłański**. Rozpocznie się on w piątek, 19 czerwca br., w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Patronem tego Roku ogłoszono św. Jana Marię Vianney'a, świętego proboszcza z Ars, w 150-tą rocznicę jego śmierci. Hasło Roku Kapłańskiego, wybrane przez Ojca Świętego, brzmi: „**Wierność Chrystusa, wierność kapłana**”. Rok Kapłański zakończy się w sobotę, 19 czerwca 2010 roku, i będzie to jednocześnie **Światowy Dzień Kapłanów**.

Dzisiaj w pewnych kręgach społeczeństwa poddanego sekularyzacji **spotykamy się z obojętnością**, rzadziej z kontestacją. W takich środowiskach nie ma „zapotrzebowania” na księdza. Dopiero w momentach przełomowych życia, w sytuacjach granicznych choroby i śmierci pojawiają się pytania o sens ludzkiego losu.

Rok Kapłański powinien posłużyć do ukazania i zrozumienia prawdy o Kościele oraz o kapłaństwie służebnym.

W encyklice *O Eucharystii w życiu Kościoła (Ecclesia de Eucharistia)*, Ojciec Święty Jan Paweł II przypomina niezwykle istotną prawdę nam chrześcijanom Kościoła Rzymsko-katolickiego, że „*Kościół żyje dzięki Eucharystii*”. Ta prawda – wyjaśnia dalej – wyraża nie tylko codzienne doświadczenie wiary, ale zawiera w sobie istotę *tajemnicy Kościoła*. Dzięki Najświętszej Eucharystii, w której następuje przestoczenie chleba i wina w Ciało i Krew Pana cały Kościół w sposób szczególny raduje się obecnością Jezusa, zgodnie z obietnicą jaką złożył Apostołom na górze w Galilei po swym zmartwychwstaniu: «*A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata*» (Mt 28,20). My Jego wyznawcy musimy mieć trwałą świadomość tego, że już od dnia zesłania Ducha Świętego, w którym jako Lud Nowego Przymierza rozpoczęliśmy swoje pielgrzymowanie ku niebiańskiej ojczyźnie, Eucharystia powinna na stałe wyznaczać rytm naszych godzin, dni i lat, wypełniając je wielką radością i ufną nadzieją (Eccl. 1). Uczestnicząc na sposób służebny w Kapłaństwie Chrystusa każdy kapłan – szafarz Eucharystii – przyczynia się do tego, że reprezentowany przez niego *Kościół żyje dzięki Chrystusowi eucharystycznemu*, Nim się karmi, z Niego czerpie światło.

Ojciec Święty, wspominając bardzo liczne chwile i miejsca, w których podczas swego pontyfikatu sprawował Eucharystię, wypowiada niezwykle ważne słowa dla właściwego zrozumienia sensu i wartości Najświętszej Eucharystii oraz powołania i godności jej szafarza: „Nawet wtedy bowiem, gdy Eucharystia jest celebrowana na małym ołtarzu wiejskiego kościoła, jest ona wciąż poniekąd sprawowana *na ołtarzu świata*. Jednoczy niebo z ziemią. Zawiera w sobie i przenika całe stworzenie.

W świetle tej tajemnicy naszej wiary okazuje się w sposób jakże wyrazisty, jak bardzo niezastąpieni są w Kościele Jezusa kapłani – szafarze Najświętszej Eucharystii, w każdym miejskim kościele i wiejskim kościółku – nawet w tym najmniejszym, w którym gromadzi się zaledwie kilku wiernych, ale bardzo szczerze pragnących spotkania z Chrystusem eucharystycznym.

4. Rok Kapłański wezwaniem do modlitwy w intencji kapłanów.

Drodzy Bracia i Siostry!

Zwracam się, zatem do was z serdeczną prośbą do wiernych, szczególnie do członków ruchów, wspólnot, grup modlitewnych, zakonów klauzurowych do **większej modlitwy za kapłanów**. Otaczajcie waszych kapłanów codzienną gorliwą i ufną modlitwą, aby wsparci łaską Chrystusa Najwyższego Kapłana byli zawsze świętymi szafarzami *Świętych Tajemnic* Chrystusa Odkupiciela i Jego Kościoła. Proście też Boga o święte i liczne powołania kapłańskie i zakonne, aby nie zabrakło ich w przyszłych pokoleniach, pokoleniach waszych dzieci i wnuków, aby mogli wszyscy powracać do Stwórcy i Ojca, jako odkupione i uświęcone w Jego Synu Jezusie stworzenia.

Zachęcam, aby we wszystkich parafiach naszej Archidiecezji w każdy pierwszy czwartek miesiąca były organizowane nabożeństwa z wystawieniem Najświętszego Sakramentu dla wspólnej modlitwy we wspomnianych intencjach. Niech Matka Najświętsza, Matka Kościoła wspiera nas w nieustannej modlitwie o kapłanów i za kapłanów.

Niech Pan Bóg wszystkim błogosławi w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Olsztyn, XI Niedziela Zwykła 2009. [14 czerwca 2009]

Abp Wojciech Ziemba
METROPOLITA WARMIŃSKI